

Serbian
Time-Tested Memorials Of God
57-0818

Vremenom iskušani Božiji spomenici

Jeffersonville, Indiana, USA
18. avgusta, 1957.

www.messagehub.info

null
"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

duh u vama, duh. I taj duh je čuo Duh Božiji kako vam govori. I taj duh koji je u vama je doneo odluku. Tako to prkosi nauci, to prkosi gravitaciji, to se pojavljuje, pokazuje da postoji duh ako možete podići svoju ruku. Da ste mrtvi, ne biste to mogli učiniti.

Ali ste oživali. Nešto se dogodilo. Ako ste mrtvi u grehu i prestupima, Bog vam više ne može govoriti, vaša ruka će ostati dole. Ako niste mrtvi u grehu i prestupu, i Bog vam može govoriti i vi primete život, podignete svoju ruku. Vidite, pokazuje da je život doneo odluku. Prihvatili ste Hrista. Vi ste prešli iz smrti u Život ako to mislite.

65 Mislite to sada dok podižete svoju ruku govoreći: "Bože, budi mi milostiv. Načini me onime što bih trebao biti i služiću Ti celi svoj život. Želim biti pronađen spremnim tog dana." Blagoslovljen bio, moj dragi brate tamo pozadi. Neka te Bog blagoslovi, mladiću. Bog te blagoslovio, tamo, bra... Neka Bog bude s tobom. Neka te Bog blagoslovi, draga. U redu, neko drugi? Neka te Bog blagoslovi ovde, brate Roy i neka Gospod bude s tobom, da. "Gospode, pronađi me dostojnim. Nađi me dostojnim." Bog vas blagoslovio, moj brate, tamo iza. Sigurno te Bog vidi. Budi sretan. Još neko želi da ga se setim u molitvi upravo sada: "Načini me..." U redu, pogrimo...

Vremenom iskušani Božiji spomenici

1 I samo okretati po Bibliji, način na koji mi-ste uzeli knjigu Otkrivenja i knjigu Izlaska i Postanka...

I sada, došao sam kući da idem u lov na veverice. To je iskreno. To je jednostavno to, samo da budem iskren. Brate Roy, kada ti ideš? Sutra? U redu. Tako baš volimo doći kući u ovo doba godine, tako to... Želim se odmoriti.

Izgubio sam deset kilograma otkako sam vas video. Stao sam na vagu, kada sam odlazio sa ovog sastanka imao sam sedamdeset i pet kilograma i vratio se nazad sa šezdeset i pet. Pa se osećam kao da mi odeća pada. Tako izgubio sam puno kilograma. I neka dama danas, izlazeći, draga sestra, rekla je: "Brate Branham, moli se da ih i ja mogu izgubiti takođe." Malo je jača pa sam joj rekao: "Samo idi i propovedaj baš naporno." Tako to je skoro sve što znam. To će ih sigurno skinuti. Ali uskoro ćemo završiti s mukama i iskušenjima.

2 Razmišljao sam o starenju. Znae, za dve godine ću imati pedeset. O. Sećam se kada je Frankie Weber dao... On je samo oko dve godine stariji od mene. On je dao 25 centi za svoj rođendanski prilog ovde, ja sam trepnuo i pomislio: "O, Franki Weber ima dvadeset i pet godina, četvrtina od sto." To je sada polovina. To ne traje dugo, zar ne, samo ide dalje.

3 Nećemo dugo ostati. Upravo ovoga jutra kada je naš voljeni brat doneo tu najizvanredniju poruku, siguran sam da smo svi uživali u tome i slučajno sam pomislio na nešto kada je on propovedao tamo nazad. Pomislio sam: "Možda će mi Gospod dati citat Pisma za to." Dao sam mu da pročita nešto večeras iz Božije blagoslovljene Reči. I sada, ja... Samo nekoliko trenutaka da govorim i onda ćemo moliti za bolesne kao i inače.

I sredu uveče, ovu nadolazeću sredu uveče, ako Gospod dozvoli, voleo bih početi sa knjigom Jevrejima, i knjiga Jevrejima za lekciju i onda možda nedelju ujutro ili nedelju uveče, nastaviti to, onda sledeće srede uveče možda to ponovo uzeti, samo nastaviti okretati u Pismu. I postoje neke stvari koje sam primetio u crkvi, baš dok prolazim, za koje mislim da bi trebale biti naučavane malo, znate, stvari koje se čine da su malo oslabile. I mislim da bi ih mogli uzeti tamo u Jevrejima, to je jako dobro poglavlje, jako dobro mesto za čitanje.

4 Sada, brate Neville, išao sam... To mi je palo na pamet, silazeći, a imam samo Novi Zavet ovde. I čitam iz Collinsove Biblije, štampa je veća. Ja sam... Nakon što sam stigao blizu pedesete, moram to ionako odmaknuti predaleko od sebe da bih pročitao tu stvarno sitnu štampu, ovo loše osvetljenje. I mogu ići na svetlo i dalje to čitati, ali kada svetlo malo

oslabi, moram to udaljiti.

I doktor mi je rekao da ću uskoro morati imati neke naočare za čitanje. I pitao sam ga jesu li mi oči loše i on ih je testirao i rekao: "Ne." Deset-deset, to je jako dobro. Dvadeset - dvadeset je normalno i petnaest - petnaest je bolje, i deset - deset je... To je sve što je mogao pročitati, tako mogao sam to čitati gde god je hteo na daljinu. Nešto je stavio i ja sam to počeo čitati i kada se približio počinjao sam biti sporiji i sporiji. Zaustavio sam se kada je došlo baš negde ovako. On je rekao: "O, prošao si četrdesetu."

I rekao sam: "Da."

Rekao je: "Pa, prirodno ti zenice postaju ravne." Rekao je: "Sada, ako budeš živio dobar dug život, povратиćeš svoj drugi vid, nadam se." To je kada ponovo čitate.

5 Ali znate, baš sam razmišljao: "Nisam jako daleko od toga, samo još malo." Brate Tony, to je loše, nije li? Ne, nije. To je blagoslovljena stvar. Starim na jedan način i postajem mlađi na drugi način, jer idem u to mlado besmrtno blagoslovljeno telo, gde je... Brate, tamo nikad neće biti ništa loše. I ja samo živim za to vreme, to će biti predivno.

Sada, pre nego pročitam konačni završni tekst, samo reč Njemu dok poginjemo glave.

6 Verujemo, Svemoguću Bože, da si Ti naumio za Svoju decu da budu sretna. Nije za nas namenjeno da budemo namršteni i žalosni jer je pisano da veselo srce deluje dobro kao lek. I mi volimo uživati u Tvojim blagoslovima i imati ovo divno društvo zajedno. I dok mi, kao vernici u Tvoju Reč, mi se družimo oko Reči. To je zašto dolazimo ovde, ne samo da čujemo propoved, nego da proslavljamo i družimo se s Tobom kroz čitanje i propovedanje Reči. Sada, Gospode, Ti nas nećeš razočarati. Siguran sam da ćeš nas Ti blagosloviti u ovim satima.

Blagoslovi našeg plemenitog i dobrog pastora, Gospode. Molim se da Ti budeš s njim. I kada sam ga primetio danas dok je propovedao i video ga kako se smešio kada je pevao tu pesmu, "Uskoro ću završiti s mukama i kušnjama." Te sestre, i kako su one to pevale okolo na starim skupovima probuđenja i na skupovima kampa i biće gotovo jednog od ovih dana i onda odlazimo u taj slavni odmor.

Sada, Oče, blagoslovi nas dok čitamo Tvoju Reč, i čitali smo to i osveži to našim umovima i srcima i govori nama večeras. I kada se služba završi i krenemo prema našim domovima, neka bismo rekli: "Nisu li gorela srca u nama dok nam je putem govorio." Jer to molimo u Isusovo Ime. Amen.

7 Sada, sa tako zaista dobrom evanđelističkom propovedi kakvu smo

prošao, bila je to milost koja me je dovela sigurno do sada, milost će me voditi dalje." O, to oduševljava ljudsko srce. Verujemo da je to bilo u skladu sa porukom večeras, da je to bilo vreme iskušenja. "Kroz opasnosti, klopke i zamke." To je bilo da pomogne hrišćaninu, onome ko se sada ispituje i zna da stoji veran uz Božiju milost. To je bilo da dovede sramotu onima koji imaju padove, i uspone i padove, i ne brinu i nemarno žive, O Bože, čak bez ožiljka iz bitke da pokaže bitku...

Molimo se večeras, Gospode, da posvetiš crkvu sa Svojom velikom svetom Krvlju, i očistiš sve pukotine i sve slabe tačke, i-i sve prljave niti. Provedi ih kroz mašinu ponovo i-i dotakni ih ponovo Gospode, i-i načini ih materijalom. O večni i blagoslovljeni Oče, čuj molitvu Svog slugu.

62 I dok imamo pognute glave, ako bi bila takva osoba ovde večeras koja bi osećala da je Bog u Njegovo vreme testiranja nikada nije pronašao vernim na mestu dužnosti... Kada se pojave svađe, ili uskočite li i sudelujete u njima? Kada se pojave prepirke, kada ravnodušnost, kada dođu razlike u crkvi, stanete li na stranu kultova i grupa i ostalog poput toga? Slušate li ogovaranje na ulicama i oko mesta? Ako ste krivi za to, bili ste udareni đavolskim udarcima. Vratimo se u peć večeras i budimo ponovo stopljeni i izađimo bez njih u sebi. Neka nas Bog isčisti i pripremi za ovaj veliki most da krene u uznesenje. Ako je takva osoba ovde i htela bi da je se setimo. . .

63 Kažete: "Brate Branham, kako mogu znati da će ovaj besmrtni, večni spomenik stajati?" Citiraću vam Njegovu Reč prema Jovanu 5:24, "Onaj ko sluša Moju Reč, (ne, "ide u moju školu.") Onaj ko sluša Moju Reč i veruje Onome koji Me poslao, ima Život Večni i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u Život."

Možete li čuti Njegovu Reč kako vas poziva večeras? Ako možete i želite da vas se setim u molitvi, da li biste podigli svoju ruku, rekli: "Brate Branham, samo se moli za mene. Želim biti prava vrsta materijala, da kada Hrist izvede Svoju crkvu da ne budem..." Bog te blagoslovio, gospodine. "Neću biti nesiguran oko toga. On će me postaviti upravo u crkvu." Bog te blagoslovio, mladiću. Sada... Bog te blagoslovio, sestro. "Želim biti..." Bog te blagoslovio, brate. "Želim biti prava vrsta materijala." Neka te Bog blagoslovi maleni tamo pozadi. Neka te Bog blagoslovi ovde preko, moj dragi brate. "Želim biti pronađen kao pravi materijal. Želim biti u mogućnosti dati svedočanstvo o nadi koja leži u meni, nadi." Bog te blagoslovio, sestro. To je dobro, to je tačno.

64 "Šta to čini, brate Branham, ako podignem svoje ruke?" Prešli ste iz smrti u Život. To je šta radite. Slomite svaki zakon gravitacije upravo tamo. Vidite, da ste samo voštana figura koja sedi tamo, nikada ne biste mogli podići svoju ruku. Ne biste mogli to učiniti. Ali to dokazuje da postoji

I svaki je prišao, njihov veliki štit pred njima, dok je on sedeo na svom prestolju gledao. I tamo je došao službenik sa svojom velikom lepom perjanicom, samo je uspravno stao i pozdravio. Cezar je klimnuo glavom i on je odšetao. Drugi je došao, pozdravio, Cezar je klimnuo glavom i odšetao, nekoliko puta za redom, vojnik za vojnikom.

58 Konačno je dole na kraju reda došao mali sluga. Nije imao nijedan štit za poliranje, niti je imao perjanicu da uredi. Ali je došao do Cezara, nije čak znao kako da pozdravi na pravi način, ali je samo pognuo svoju glavu i odšetao. Cezar je rekao: "Pričekaj trenutak, ko si ti? Vрати se nazad." On je došao gore, pogledao ga je, samo rane po njegovom licu, i posečen, i izobličen i osakaćen. Rekao je: "Gde si dobio te rane?"

Rekao je: "Napolju u bici boreći se za svog gospodara Cezara."

Rekao je: "Popni se ovde i sedi pored mene. Ti si onaj koji je bio testiran i dokazan."

59 Brate, nije vreme za uređivanje perjanice, nisu dani obrazovanja, vreme je testiranja. Vreme je da Bog testira Svoju crkvu da pronađe ožiljke iz bitke teških kušnji, i borbi i bitke, to je onaj koji će jahati pored Njega. Kako je Jelisej bio testiran i dokazan pre nego je mogao nositi proročki ogrtač.

Kako je Jelisej bacio taj ogrtač oko svojih ramena, kako je on morao biti pravi čovek. Jelisej ga je gledao tamo u polju kada je orao. Bog je rekao: "To je čovek. To je čovek koji može nositi tu odeću. To je čovek koji može nositi taj plašt. On može uzeti vaše mesto." Neka je blagoslovljeno Ime Gospodnje.

60 Kako Njegove oči koje sve vide se kreću zemljom pokušavajući pronaći nekog čoveka koji će nositi taj ogrtač o kojem je govorio. "Možete li piti čašu koju Ja pijem? Možete li biti kršteni Mojim krštenjem? Možete," On im je rekao. Tako smo mi tu danas kao crkva da stavimo Hristov ogrtač, celu Hristovu bojnu opremu, celi štit, i štitnik i bojnu opremu da bismo mogli stati besprekorni tog dana. On gleda na vremenom iskušane spomenike da može reći: "To je moj sluga. Testirao sam ga, iskušao sam ga, proveo sam ga poput Joba. On i dalje dokazuje sto posto." Bože, budi nam milostiv, da možemo uzeti Boga za Njegovu Reč i biti vremenom iskušani spomenici. Pomolimo se.

61 Blagoslovljeni Oče, zahvaljujemo Ti, najsvetiji Bože, iz dubine naših srca za vreme kušanja. Svaka kušnja, ne osećamo se loše u vezi njih, Gospode, nego smo zahvalni da je Tvoja milost bila dovoljna da nam pomogne kroz ova velika vremena kušnji. Kako ljudi večeras, kako je to oduševilo slušateljstvo kada je spomenuo, "Divna Milost." I kada smo stigli do tog određenog stiha: "Kroz mnoge opasnosti, klopke i zamke, već sam

imali ovoga jutra i razmišljao sam da... Znae, brat Neville je govorio o prehranjivanju dece, što možete. Ali sada večeras smo-samo mali govor za crkvu. Ovo je samo govor za crkvu. I želim čitati drugi deo Pisma u Novom Zavetu, Matej 24. glava, 35. stih, Isus govori.

Nebo i zemlja će proći, ali moja reč neće proći.

8 Moja tema večeras je "Spomenici... Vremenom iskušani Božiji spomenici." I imam nekoliko najava od-od... Verujem da sam to učinio, za... I neki... Ovde to, o sastancima kada bi počeli sa Jevrejima prvim poglavljem u sredu uveče, ako je Gospodnja volja. Sada, razlog zašto to moram tako spomenuti, moji sastanci, ja mogu biti na jednom mestu i On me pozove na drugo. Samo moram ići kako On poziva, znate. To je zašto ne mogu biti kao brat Oral Roberts i ovi momci koji postavljaju svoje sastanke dve ili tri godine unapred i "Bićemo tamo." I ovi veliki ljudi snažne vere, oni-oni-oni imaju svoju poruku. Ali moja poruka je baš gde god Bog pošalje, bilo da je to ovde ili tamo ili gde god to bilo, moram ići upravo kada On šalje. I to su dve različite službe, samo isti Bog, potpuno isti Bog.

9 Mislio sam juče u razgovoru sa momkom komšijom i rekao je: "Znaš, jedan mali pastor," rekao je: "On je tako predivan momak." Rekao je: "Žena i ja smo sedeli u pidžamama," i rekao je, "oko jedanaest sati uveče, on bi prošao i pokucao na vrata, rekao bi da je samo navratio na kafu s nama, vidite?" I rekao je: "On je prešao preko ulice kod drugog komšije i oni su bili skoro spremni za spavanje i tamo je jeo keks. I baš..." I onda je rekao: "Njegov - njegov... Imao je malu biblijsku školu za decu. I imao je toliko puno male dece tamo, on i njegova žena, dok nisu morali postaviti šator napolju da smeste decu."

I vratio sam se nazad i počeo sam razmišljati: "Znae, to je dobro, to-to je-to je predivan mali momak." I verujem da brat Fleeman ovde, verujem da njegov sin ide, to je mala Luteranska crkva vere tamo gore, predivan mali čovek i njegova žena. Oni rade velik posao za Gospoda.

10 I pomislio sam... Prao sam kola i postao obeshrabren, pomislio sam: "Zašto ja ne mogu to raditi?" Vidite? Otići okolo zadobiti svu decu da me prate okolo. Volim decu. I zašto ne mogu tako skoknuti od kuće do kuće, od mesta do mesta tako? I Nešto mi je baš reklo: "Nisi bio pozvan za to." On čini baš ono što mu je Bog rekao, ali mi moramo imati nekoga da stane ovde napolju kao Oral Roberts i oni, Jošua sa mačem, sa porukom vere i oslobođenja. I vidite, moramo imati te koji mogu imati-taj tip i jedan može imati ovo, ali upravo sve ide zajedno da načini jedno veliko jedinstvo, to je Božija crkva.

11 Razgovarajući pre nekoliko trenutaka sa mladom damom, obeshrabrenom i slomljenog srca. I pokušavao sam joj reći o tome kako da-da žena i muškarac nisu odvojeni, oni su ista osoba. Čovek je načinio...

Bog je načinio čoveka oboje muško i žensko, on je bio čovek. To je tačno. I On ih je odvojio u telo i načinio ih različitima, ali ih je ujedinio i podižu decu kao jedno. I tako, muškarac, snažan i tako, a žena je ljubavni deo muškarca. Tako oni su zajedno. To je... Bog ih je razdvojio, ali oni su oboje bili jedna te ista osoba, muškarac i žena nazvana ženom, to je tačno, jer je bila uzeta od muškarca. Ona je deo muškarca. Ali u-u životu ovde u telu, bili su razdvojeni, u duhu su jedno.

12 I razmišljao sam o muškarcima koji gube svoju privrženost prema svojoj ženi i ne vole ih onako kako su ih voleli kada su bili golupčići, sram vas bilo. Morate to činiti, ona je uvek vaša draga. Apsolutno, to je deo koji ona treba biti. I vi je trebate tako tretirati. O, nemojte nikada dozvoliti da taj mali medeni mesec prođe, jer neće proći u nebu. Biće baš savršen jedan gore. To je tačno. To je sve...

Izgleda kao da bi neke žene trebale reći amen na to, ne bi li? "Nikada me ne čujete... Uvek ukoravaš žene i tako govoriš." Sestro Hickerson, zašto nisi ništa rekla, ili neko tamo iza, kažite... Jeste li? Hvala ti sestro Cox, to je jako dobro. Brate Cox, to je za tebe, gde god si sada. U redu. Sigurno. I nikada ne smemo zaboraviti poštovati jedno drugo, uvek biti golupčići, nikada ne dozvoliti da to prođe.

13 Dečak katolik mi je nedavno došao, njegova žena je bila rastavljena, rekao je: "Billy, mrzim da ti dolazim, katolik sam, a ti si protestant." Rekao je: "Sveštenik me je nedavno isterao iz moje kuće."

I rekao sam: "U čemu je problem?"

Rekao je: "Pa," rekao mi je, rekao je, "malo popijem," i rekao je: "noću, radim naporno." I rekao je: "Moja žena misli da bih trebao doći svako veče i poljubiti je i zagrliti je i ponašati se kao da se tek nameravamo oženiti." Rekao je: "Oženjeni smo i imamo puno dece." I rekao sam: "Ako mi... To je vreme..."

Rekao sam: "O, čekaj trenutak, dečko, grešiš, grešiš. To je upravo isto kao što je bilo pre nego ste bili oženjeni. Vidite? Morate se uvek sećati." Rekao sam: "Ona ima četrdeset godina sada u vreme kada zaista treba tvoju pažnju."

14 Tako bili su na sudu zbog razvoda i on je rekao: "Ne znam šta da radim."

Rekao sam: "Idi, pozovi je. Ako ja odem tamo kao protestant, ona me ne bi primila, ali ja..." On je rekao: "O, ona te voli." Rekao sam: "Samo idi nazovi je i reci joj da si se predomislio."

I tako sam sledeći dan nazvao sudiju i razgovarao s njim. I rekao sam ovom momku, rekao sam: "Sedeću upravo dole ispod sprata gde će vas sudija puno ispitivati. Moliću se za vas. Nemoj joj reći o tome."

zemaljskoj prašini. Ne znam gde su oni, ali Bog ima Svoj materijal sav iskušan. Jednog dana On će doći da predvodi ("Sledite Me!"), pravo kroz atmosferu, i stratosferu, i sfere i sfere u prisutnost Svemogućeg Boga, On će otići sa crkvom vremenom iskušanom. To je spomen na Njegovu milost. To je spomenik koji Mu Bog daje.

55 "Niko ne može doći k Meni osim ako ga Moj Otac najpre privuče." I svako ko dolazi Hristu je dar ljubavi od Boga i Hrist ga stavlja na test. I ako on izdrži test, On ga stavlja na most, zategne ga, daje mu poziciju i postavlja ga tamo znajući da će izdržati do kraja puta. Amen. Vremenom prokušan materijal. "Na ovoj Steni," ne na nekoj steni fanatizma, ne na gomili emocija, ne na gomili crkvene teologije, ne na nekoj denominaciji ali "na ovoj čvrstoj Steni (Hrist je Reč) sagradiću Svoju crkvu i vrata pakla neće je nikada nadvladati." Biće tamo, biće spomenik Njegove milosti u prisutnosti anđela.

56 Kada Ga anđeli pitaju jednog dana: "Zašto si išao na zemlju," On će se vratiti i predstaviti crkvu bez greške, bez mrlje, bez bore. Tamo je materijal. To je stvar, Njegova reputacija. On to mora učiniti. Graditelj mosta je morao izgraditi most. On to mora učiniti ili izgubiti svoju reputaciju.

Hrist će imati Crkvu. I On to mora učiniti jer je On došao na zemlju i postao telom i prebivao među nama i postao grehom da mi možemo postati pravedni. Postao je mi, da bismo mi kroz Njegovu milost mogli postati On. On je došao uzeti naše mesto kao grešnika, da bismo mi mogli imali Njegovo mesto kao sinovi i ćerke Božije u prisutnosti Njegovog veličanstva. Kakva milost Božija. Kako bismo mogli reći da te reči nisu ispravne. "Nebo i zemlja će proći, ali te Reči neće proći nikada."

Mali slepi dečak Indijanac pre nekoliko večeri, slep od treće-treće ili četvrte nedelje starosti, primio je svoj vid, normalan, onda odšetao sa bine. Šta je to bilo? To je bio vremenom iskušan spomenik snage i milosti Isusa Hrista. Neka je blagoslovljeno Njegovo Sveto Ime. Vremenom prokušan, kušnje, nevolje, drmanje i povlačenje, to je samo da pronađe pukotine u vama da vidi ima li ikoje. To vas Bog trese i iskušava.

57 Pre nekog vremena, veliki Cezar August, nakon velike poznate bitke i osvojio je veliku pobedu, on-organizovali su mu proslavu u Rimu. I rekao im je: "Želim da neki čovek jaše, neki zaslužan čovek da jaše pored mene dok ovo činim." Rekao je: "Želim da neki čovek podeli ove blagoslove sa mnom."

I sve... Prošlo je kroz tabore. Svi su službenici doterali svoje perjanice, i uglancali svoje mačeve, i načinili svoje zaštitne oklope zaista sjajnim, i sve, i uvežbali stajati pravo u određenom pozdravu svom kralju i tako dalje.

jutra, ići ću s tobom."

Železnička kompanija je nazvala i rekla, nazvali su i rekli: "Gospodine, mi imamo poverenja u tvoj most, imaćemo..."

Rekao je: "Ako imate poverenja u moj most, dovedite četiri pune lokomotive, stanite na most. Imate poverenja, sledite me. Ako verujete da je testirano i iskušano, verujete to, dođite, idite sa mnom."

51 I mnogi ljudi su mu napisali pisma da vide njegovu hrabrost. To je šta ljudi traže, hrabrog čoveka, ne nešto malo kolebljivo. Ako mislite da se možete provući sa odlaskom u crkvu i govoreći amen ponekad, i malo vičući, stavite svoje ime u knjigu i vratite se i živite poput đavola, vaša vlastita dela dokazuju šta ste. Vaši karakteri to dokazuju. Ali Bog... Svet želi videti ljude koji su hrabri, nekoga sa hrabrošću ko će stati kao spomenik milosti Isusa Hrista koja spašava. To je tačno.

52 Na dan kada je most otvoren, ostali su se vratili, rekli su: "Spremite se, pripremite svoje fotoaparate," svim novinarima, rekli su: "jer će most pasti."

Taj je mladi momak odšetao tamo na taj most, namestio svoj auto dole, pogledao nazad dole i video te lokomotive sve poređane, i video gradonačelnika tamo kako mu maše, pogledao je, video je nekoliko desetaka hiljada pešaka kako stoje tamo iza spremnih da marširaju s njim, rekao je: "Neka bend zasvira." Brate, kada su bendovi počeli svirati, zviždaljke počele zviždati, rogovi krenuli, mislim, desilo se strašno vibriranje. Ali on je hodao ravno preko tog mosta i nikad se nije pomakao. Zašto? On je zauzeo prednji deo jer ako će pasti neka i on padne s njim.

53 I Isus Hrist je došao iz neba u slavu, iz slave ovde dole da izgradi Crkvu. I materijal koji On stavlja u nju je vremenom iskušan materijal. Možete doći na oltar i ispovediti se, ali kada On pronađe rupe i sve ostalo gde je svet uduvao crve u vas i tako dalje, ne možete opstati, On vas samo postavlja na jednu stranu. Bog želi crkvu vremenom iskušanu, ne nekoga ko je hrišćanin danas i povratnik u greh sutra, i unutra je i napolju, gore i dole, On vas nigde ne može postaviti.

Ali On ima crkvu koja je testirana, prošla kroz kušnje, kroz gubitke, kroz bolest, kroz žalost, kroz smrt i dalje stoji sa svedočanstvom. To je čovek. Da, to je čovek koga On traži. Nije me briga ako ste siromah, nije me briga ako ste prosjak. Nije me briga ako ste krpar. Šta god da ste, Bog vas testira. On gleda na vremenom iskušan materijal.

54 Verujem da jednog od ovih dana kada ta velika crkva... Kada nauka kaže: "Kako može to izgubiti? Gravitacija će vas držati na zemlji..." Sada, osećam se religiozno. Dozvolite da vam kažem, ta crkva vremenom iskušana će se jednog dana pojaviti. Možda polovina njih spava u

"U redu."

Tako sam bio tamo dole molio se, nakon nekog vremena čuo sam neko malo lupkanje dok su silazili stepenicama i evo njih dolaze zagrljeni, baš svi nasmešeni, znate. Rekao je... Rekao sam: "Pa, pozdrav tamo."

I on je rekao: "Brate Branhame, prošlo je neko vreme otkad sam te video. (Da, trideset minuta. Vidite?) Neko vreme otkako sam te video."

I ona je rekla: "Pa, propovedniče Branhame, nisam te videla dugo vremena. Drago mi je videti te ponovo."

Rekao sam: „Hvala vam. Pa," rekao sam, "izgledate kao da ste golupčići."

"O," rekli su, "baš smo dobro, nismo li draga?"

Rekla je: "Da, jesmo, dragi." I ja... Rekla je: "Dođi nas posetiti nekad, propovedniče."

I rekao sam: "Hvala vam puno." Rekli su: "Doviđenja." Otišli su, stari momak se okrenuo i mahnulo nazad tako. Bili su skroz sretni...

15 To je tačno, ljubav pobeđuje sve (To je tačno.) samo, samo ljubav. Možete imati sve svoje znake i potvrde, ali samo mi dajte ljubav, to-meni je to time rešeno. O, o.

Drago umiruće Jagnje, Tvoja dragocena krv

Nikada neće izgubiti svoju moć,

Dok cela otkupljena crkva Božija

Ne bude spašena, da više ne greše. (Vidite?)

Otkada verom ugledah taj potok,

Koji izvire iz Tvojih rana,

Ljubav otkupljenja je bila moj motiv,

I biće sve dok ne umrem.

(To je tačno. O, predivno.)

16 Sada: "Vremenom iskušani spomenici." Dobio sam ovu ideju jutros iz naše poruke na evanđelističkoj poruci u nedeljnoj školi gde je naš brat govorio o Iliji, gde je on želeo... Momci, škole proroka, kako su oni hteli graditi neku veliku školu. I palo mi je na pamet i razmišljao sam o misli spomenika.

Sada, spomenik je velika stvar. Mi cenimo spomenike. I mnogi ljudi su u ovom životu pokušali ostaviti iza sebe neku vrstu spomenika. Skoro svi ljudi vole to činiti, staviti na njihovo groblje veliku oznaku. To je u redu, sigurno. Cenim to. To je-to je u redu. I onda mnogi pokušavaju

graditi velike oltare.

17 Veliki spomenik na koji bih se hteo sada osvrnuti je u Ohio. I tamo je bio jedan nevernik, zaboravio sam njegovo ime. Imam negde sliku tamo u svojoj kolekciji kući. Gde je bio toliko čvrsto protiv hrišćanstva da je hteo da mu se sagradi spomenik nakon smrti sa njegovim stopalom na Bibliji tako usmerenim prema dole i govoreći: "Dalje od religioznih praznoverja i gore s modernom naukom." I kada je umirao rekao je: "Ako sam pogrešio zmijske će gmizati iz mog groba." I kada je umro oni su i dalje zagrtali blato u grob i ubili su dva ili tri velika poskoka.

I danas na tom groblju, propovednik je nedavno slikao i doneo mi je da pokaže i vise preko lanaca oko njegove parcele... Groblje je predivno mesto. Ali njegov nasip je ništa nego nasip zmijske. I bez obzira, čak u jesen ili zimu, zmijske i dalje gmižu iz njegovog groba. Spomenik. Bože ne dopusti mi da ikad imam takav spomenik niti iko od vas.

18 Tako zaista postoje spomenici, veliki spomenici. Razmišljam o Jošui, moćnom ratniku. Kako je velik čovek on bio, koji je uzeo Mojsijev štit kao vođe dva miliona Jevreja. Mojsije, budući da je bio izabran, pozvan, odvojen za službu i zakoračiti i uzeti mesto tog čoveka Jošui je sigurno bila velika stvar da uradi, obući cipele ovog proroka, moćnog ratnika, pozvanog, predodređenog i odabranog od Boga. Četiristo godina pre nego je on ikad došao, Bog je rekao da će ih On osloboditi i posetiti. I kakav je Mojsije bio ratnik. Nikada čovek nije mogao zauzeti Mojsijevo mesto dok Isus Hrist to nije učinio. I on je sam rekao: "Gospod Bog vaš podići će među vama proroka poput mene. I dogodiće se, ako ne budete slušali tog proroka i ko god ne bude slušao tog proroka biće odstranjen." U redu.

19 Sada, veliki spomenik... I Jošua je sišao do reke. I nakon što je Mojsije umro, Jošua je uzeo njegovo mesto. I Bog je bio sa Jošui. I On je rekao: "Sada, posvetite se, operite svoju odeću, i odvojte se, i ne prilazite svojim ženama i treći dan Bog će nešto učiniti."

O, ja... Jednu od ovih noći ili nedeljnih službi, želim propovedati o tom trećem danu i pokazati vam koja je sila u tome, ta tri. Spomenuo sam to jutros u molitvi. Svako ima tri stvari u numerologiji Biblije.

Sada: "Trećeg dana videćete slavu Božiju." Sada, to je pokazalo da je stvarno znao o čemu je govorio, jer je spomenuo tačno vreme kada će se to dogoditi. I mogu zamisliti kako se Jošua osećao kada je stao tamo ispred svih tih Izraelaca. Sada, njegova reč mora biti istinita i tamo je bio nabujali Jordan.

20 Vidite, čovekov karakter se poznaje po njegovim delima. Šta god da ste, vaša dela dokazuju šta ste vi. Bez obzira koliko svedočite, šta god kažete, za ili protiv, to nema nikakve veze s time, vaša dela pokazuju šta

svaki put kada kušnje napadnu vaš dom, svaki put kada komšije kažu nešto loše u vezi vas, to vas samo prodrma, odreši vas, tako da možete prionuti i bolje se uhvatiti za večnu Stenu Božije nepomične Reči. To je kako Bog to čini, On šalje te kušnje da vas testiraju, da vas dokažu, da vas prodrmaju i da vam daju novi oslonac.

48 Onda, shvatimo, kada je sve to učinio, kritičari su stali pored i rekli: "To ne može delovati." Ali ono što je arhitekta znao je da će njegov most držati. Znao je da hoće, jer je bio testiran.

To je razlog zašto je Bog rekao: "Imaću Crkvu bez mrlje ili nabora." Amen. Ona je prošla kroz test. I svako dete koje dolazi Bogu mora biti testirano.

49 Na taj veliki dan sećanja kada su išli - kada su dve strane... Krenuli su sa obe strane, kada su se sreli na sredini zaliva, čovek koji ga je izgradio je rekao: "Neću pitati nijednog čoveka..." Arhitekti su svi stali oko i rekli: "Čim neka vibracija pogodi taj most, on će se srušiti pravo dole. Biće opasno." Nijedno osiguravajuće društvo mu nije htelo dati osiguranje za to. Nije mu trebalo nikakvo osiguranje, rekao je: "Moj most će držati." Imao je poverenje. Sada, on to mora testirati jer mu je u pitanju reputacija. Sigurno jeste. I ako bude držalo biće spomenik.

Iz tog razloga znam da će staro, Božije, spasenje iz srca izdržati. Hristova reputacija je na tome. On nam neće dati samo nešto iz čega da sagradimo crkvu, ne ljudski načinjenu teologiju, ne na nekom školskom iskustvu, ili izgraditi neku bogosloviju, kao što su hteli jutros edukovati propovednike. Pravi propovednik dolazi iz seminara Božije milosti, Božijeg poziva. I to je vremenom iskušano. To je tačno. To će držati. Bog ima poverenje u vas. Mi imamo poverenje u Njega. Most će... Stari pesnik je rekao: "Moje sidro drži unutar zastora, u svakom velikom i olujnom vetru, moje sidro drži unutar zastora." Ne znamo šta drži, ali nešto drži. To je tačno. Ona je usidrena tamo u nebu. I postoji uže spasenja koje drži ljudsko srce, da čovek koji je ikad bio nanovo rođen je prešao iz smrti u život, svi đavoli iz pakla nisu ga mogli navesti da to sumnja. Nešto drži tamo unutra. Neka je poljuljaju. Neka je tresu. Amen. Držaće svaki put, jer je u Hristu Isusu.

50 Onda je ovaj čovek rekao: "Neću nikoga pitati." Ali rekao je: "Otići ću sam."

Gradonačelnik grada je izašao i rekao: "Gospodine, zaista imam poverenja u vaš most."

Rekao je: "Ako imate poverenja u moj most, sledite me." U redu, stavite ga na test.

Gradonačelnik je rekao: "Moj auto će stajati tamo tog određenog

44 I onda je otišao preko i okružio se sa najboljim arhitektama koje je mogao pronaći, najboljim naučnicima, najboljom opremom. Poslao je i dobio čelik za svoj most. Kada je to učinio, ne bi stavio niti jedan komad čelika, čak niti jedan vijak dok nije bilo naučno testirano da vide ima li ijedne pukotine u tome, da vide ima li ijedna mala rupa sa vazduhom tamo u livnici gde su to napravili i oblikovali, da vide je li bilo ispravno testirano. O, kakav-kakav bi to bio spomenik kada-za njegovu reputaciju kao graditelja mostova.

45 Ako je on prošao kroz toliko muke da bude siguran da će most biti siguran, šta mislite kroz koliko je nevolja Bog prošao da bude siguran da je ova crkva sigurna? Da, gospodine. Postoji spomenik Hristove smrti, to je Njegova crkva. Neki ljudi to ne žele živeti, neki ljudi hoće. Ali to je vreme testiranja, Bog testira ljude danas za Svoje spomenike.

Mnogo puta ljudi kažu: "O, tako sam u iskušenju." Neka je blagoslovljeno Ime Gospodnje za iskušenja. "Kada sam slab, tada sam jak," kaže Pavle. "Svaki sin koji dolazi Bogu mora najpre biti iskušan i testiran." I ta testiranja su vama slađa i draža od dragocenog zlata. To je vreme testiranja.

46 Pre mnogo godina pre nego su imali topionice, uzimali bi zlato i kako bi znali je li bilo ispravno ili nije, da je svo blato izašlo, sav gvozdeni pirit (to je lažno zlato), sve lažno iz njega, oni-rudari ga udaraju i udaraju, i okrenu ga, i udaraju ga i okrenu ga dok rudar ne vidi svoj odraz u zlatu.

Na taj način Bog čini Svojoj crkvi. On vam daje iskušenje za iskušenjem, test za testom, kušnju za kušnjom, test za testom, dok Hristov život ne bude reflektovan u vašim životima, dok ne postanete mirni, trezni, krotki, blagi, ponizni, spremni, podložni, voljni, okrenete svoju glavu od stvari sveta i gledate tačno na Golgotu u Onoga koji udara. Mnogo puta mislite da je čudno zbog vatrenih kušnji, i bolesti i progonstava, to je samo da vas testira, da izbacij prljavštinu iz vas, da izbacij mulj iz vas, da izbacij usporenost iz vas, da vas probudi do mesta gde možete gledati i videti odraz - ili ljudi mogu videti odraz Hrista u vama. Hrist u vama, nada slave.

47 On testira svaki delić. Konačno on... Pre nego je stavio vijak, on ga je testirao. Testirao je sve. Onda kada je sve to učinio... Sada, podrugljivci su stali pored i rekli: "Neće držati. Ne može to držati."

To je ono što oni govore danas: "Ova ovde religija Svetog Duha o kojoj govorite, neće biti dugo, to drvo će izgoreti." Ali ono ne izgoreva. O, vatra to samo navodnjava. To nam samo daje novo držanje. To samo, samo to ojačava, svaka kušnja testira. Svaki put kada vetar udari drvo i gurne ga napred nazad i napred nazad, ono samo olabavi korenje tako da može ići dublje i držati bolje. Svaki put kada bolest napadne vaš dom,

ste vi, govore šta ste iznutra. Svaki posao koji činite jasno pokazuje šta ste. I vi poslovni ljudi, ako ste samo radili posao površno, vidite šta mislim, samo polovičan posao, nemojte to činiti. Ako to ne možete učiniti dobro, nemojte to uopšte činiti. To je tačno.

Kada dođete Hristu, ako ne možete apsolutno prodati sve zajedno i doći Hristu, nemojte uopšte dolaziti. Ali kada stvarno želite biti hrišćanin, ustanite, učinite to istinski. To je ono što Bog želi da budete. I to će, to će dokazati. . . Vaša dela će pokazati kakav je vaš karakter. Vaš karakter je znan prema delima koja činite.

21 I sada Jošua, njegova reč je bila u pitanju (Da, gospodine.) poput starog Noja. Ali Jošua je morao preći preko te reke. I izgledalo je kao da je izabrao najgore moguće vreme. To je bilo u aprilu i to je kada se sneg topio u Judeji i silazio kroz planine. I stari Jordan je blatnjav i potpuno se širi prema poljima, da bi zalio polja Jordana. I izgledalo je kao, da je bilo matematički, ili-ili edukaciono, ili naučno, izabrao je najgore vreme u celoj godini da pređe Jordan. Ali Bog voli da uzme ovakva vremena da dokaže da je On Bog. I Božiji ljudi koji veruju Bogu i znaju šta je Bog obećao, ne boje se to da urade, jer će se Bog držati Svoje Reči upravo toliko sigurno koliko je On Bog.

22 On je rekao: "Prvo uzmite kovčeg i idite napred." I kada su noge tih sveštenika dotakle Jordan, bez obzira koliko neobuzdan bio i koliko je nabujao, razdelio se pred Božijom večnom Rečju, jer je Reč bila u kovčegu. Isus je rekao: "Sada, nebo i zemlja će proći, ali Moja Reč nikad neće proći."

Tako Jošua, znajući da njegova reč mora počivati na Božijoj Reči, i on je stavio Božiju Reč prvo. Voleo bih kada biste vi bolesni ljudi ovde večeras to učinili. Stavite Božiju Reč sa svojim ispovedanjem. Ispovedite, verujte to i postavite to tamo i zovite one stvari koje nisu kao da jesu, onda marširamo dalje. Činite to tako. Božija Reč će vas provesti kroz to.

23 I kada su noge sveštenika dotakle Jordan, uklonila se sa jedne strane na drugu stranu i voda je stala. Shvatate li da bi huka te reke dovela tamo nasip i u dvadeset minuta bi bilo veliko poput nekih od ovih modernih velikih brana koje imamo tamo na brani u Coloradu, u Boulderu. Način na koji Jordan teče tamo, spušta se sa planine velikom silom i teče kroz ove doline i kada je dva miliona pešaka sa ženama i decom moglo proći tamo, možda je trebalo četiri, ili pet sati ili više i šta mislite da se reka ne bi napunila? Ali Bog je zaustavio tok (Amen. O, volim to.), zaustavio tok i stajao je tamo dok nisu prešli preko.

Onda je Bog rekao Jošui: "Želimo napraviti spomenik za ovo. Idi tamo i pošalji svakog Izraelca, jednog iz plemena i uzmi dvanaest kamenja i načini spomenik. I ovaj spomenik će biti, da kada vaša deca prolaze ovim

putem, pitaće: 'Šta je uzrokovalo da su ova kamenja ovde?' I vi ćete im izneti priču kako je Bog zaustavio Jordan." To je predivna uspomena. Jednog dana nadam se da ću gledati ta kamenja u bliskoj budućnosti gde i dalje stoje kao spomenik.

24 Ali onda razmišljam o drugom spomeniku. Kako je velik blagoslovljen spomenik to bio. Onda mislim na drugi spomenik. Jednog dana kada je žena učinila pogrešan izbor, izabrala je da neće ostati u dobro natapanim ravnicama ili da će ostati u dobro natapanim ravnicama Sodome i Gomore i biti društvena i živeti kao ostale žene koje su bile u tom danu... Ona nije načinila dobar izbor kao Sara koja je ostala gore u nerodnoj zemlji, samo je držala Božiju Reč u svom srcu. I bila je toliko podložna i draga svome mužu da ga je nazivala svojim gospodarom. I tamo je Bog došao dole sa dva Anđela i posetio ih u šatoru.

25 Ali gospođa Lot, postala je jako svetovna i zauzeta sa stvarima sveta. I kakva nam je to lekcija danas, da možemo postati previše svetovnog uma. I prilično sam siguran danas da crkva u celini postaje previše svetovnog uma.

Sada, možda gospođa Lot nije nameravala to da uradi kada je sišla tamo dole. Mislila je: "Samo ću biti društvena." U redu je biti društven, ali nemojte uzeti navike sveta. Kada idete, idite poput Sedraha, Misaha, i Abed-Nega i Daniela. Odlučili su u svom srcu da se neće uprljati, bez obzira šta došlo ili otišlo. Bez obzira ako ostatak crkve ode u svet, šta god se dogodilo odlučili su u svome srcu. I oni su spomenik danas.

26 I gospođa Lot stoji na spomen. I kada joj je Bog dao njenu poslednju poruku milosti, kada je On poslao te Anđele tamo dole i rekao im da će u nekoliko sati Sodoma i Gomora biti spaljene, i dalje ona nije mogla podneti pomisao da odustane od svoga društvenog života da izađe u pustinju i živi kao što je Sara živela, i tamo napolju u pustinji i da mora nositi običnu jednostavnu odeću žene sa polja. Htela je biti u raskoši. Njen muž je postao velik čovek u gradu. On je sedeo na vratima kao sudija ili gradonačelnik grada. I ona je htela taj raskoš. I nije mogla podneti pomisao da bi morala ostaviti te stvari.

27 I dok je išla iz grada sa svojim mužem, nastavila je gledati nazad, plačući i žaleći jer je morala odustati od svega toga da se odvoji od te vrste smrti. Isus je rekao: "Ko stavi svoju ruku na plug i čak se okrene da pogleda iza nije vredan oranja." Kakvi bismo mi ljudi trebali biti? Ja... Onaj koji stavi svoju ruku na plug i čak, ne okrene se, nego se samo okrene da pogleda iza, nije čak ni vredan oranja. O, trebali bismo držati svoje oči i srca u jednom smeru. Bez obzira šta drugi ljudi čine, šta crkva čini, šta komšija čini, šta ko god čini, držite svoje srce usredsređeno na Golgotu. Nemojte se čak zaustaviti pogledati iza. Nemamo vremena da gledamo iza.

dobiju arhitekta, most, graditelje mosta da dođu dole graditi taj most. Niko od njih to ne bi uzeo. Niko se nije usudio to uzeti.

Čim su stigli tamo, shvatili su da je dno tog mora bio živi pesak, to je bio živi pesak. I ništa ne bi stajalo. I ispitali su ga, i izmerili dubinu i nastavili dalje. Rekli su: "Ne, ne bismo čak prihvatili da pokušamo izgraditi takav most. To se ne može uraditi."

40 Nakon nekog vremena mladi arhitekta iz Engleske je sišao, poznat čovek, čovek sa reputacijom, imao je dobru reputaciju. O, to mi se sviđa. Volim čoveka sa reputacijom. O, ne morate biti velik čovek, možete biti siromah koji živi u potkrovlju i imati daleko bolju reputaciju od moćnika. Apsolutno. Ne morate biti bogat, možete samo imati reputaciju. To objavljuje vašu reputaciju. Šta vi jeste vas čini onime što jeste, to vam daje vašu reputaciju. I poznati ste prema svojoj reputaciji.

41 Ovaj čovek se spustio tamo sa predivnom reputacijom. On je pregledao situaciju. Šetao je po nasipima nekoliko dana. Proučavao ga je, ispitivao, izmerio dubinu, pogledao je okolo. Nakon nekog vremena otišao je do gradonačelnika, rekao je: "Uzeću posao."

"Zašto," rekao je, "gospodine, znaš li šta uzimaš?"

Rekao je: "Potpuno razumem."

Rekao je: "Pa, ovi veliki arhitekti, kao američki arhitekti i arhitekti iz celoga sveta, graditelji mostova su došli ovde i oni se boje posla."

Rekao je: "Ali, gospodine, ja se ne bojim posla. Uzeću ga." Rekao je: "Shvatam da imam reputaciju rasprostranjenu širom sveta kao graditelj mostova, ali rizikovaću svoju reputaciju jer ga mogu izgraditi."

42 O, imao je viziju. Pre nego čovek može stvoriti reputaciju mora imati viziju onoga što radi. O, blagoslovljen neka je Gospod. To je razloga vi-postoji nebo da se ide. Iz tog razloga možemo imati reputaciju kao hrišćani. Znamo koji je materijal u ovoj zgradi. To je tačno. Krv Isusa Hrista je u ovoj zgradi. To je tačno. Njegova mrlja Krvi je oprala sav greh. Uzeo me je sa ulica pakla i učinio me Svojim slugom, onda Mu verujem. Tako sam prešao iz smrti u život i svaki je vernik to učinio, jer imaju poverenje i veruju u tog velikog Graditelj, u tog velikog Arhitekta.

43 Sada, kada je čovek to učinio, prva stvar koju je učinio da bude siguran da je u pravu, otišao je tamo dole i rekao: "Sada, pre nego počnemo sa ovim mostom, moramo ići do čvrstih temelja. Moramo ići." Znao je da je dole ispod tog peska srce zemlje, što je čvrsta stena. Šta je on uradio nego uzeo velike ogromne pumpe i ušao tamo, i spustio velike cevi i razduvao je živi pesak s tim pumpama dok ga nije potpuno oduvao dole do čvrste stene. Kada ju je postavio na stenu pričvrstio je ove velike vijke tamo unutra i postavio to spremno. I izduvao je svaki.

ženom, Sarom," dvadeset i pet godina je to verovao svim svojim srcem i porekao sve što je bilo suprotno tome jer je znao da će Bog držati Svoju Reč.

Nevernici danas ustaju i pokušavaju ocrniti Bibliju. Pre nego biste mogli zaustaviti Bibliju, morali biste zaustaviti vreme, pre nego biste mogli to učiniti. Svako ateistično delo ili svi ateisti, svi komunisti, i šta god su oni, svaki budista, svaki džainista i svaki musliman mora svedočiti o rođenju Gospoda Isusa Hrista svaki dan. Svaki put kada potpišete pismo (amen), svaki put kada napišete datum, vi svedočite da je Bog poslao Svoga Sina pre hiljadu i devetsto pedeset i sedam godina. Brate, ne biste mogli to učiniti, to nikada ne bi moglo biti. "Nebo i zemlja će proći, ali Moja Reč nipošto neće proći."

37 Pre nekog vremena sam bio u New Yorku, otišao na malo ostrvo prema Kipu slobode koji je francuska vlada dala Sjedinjenim Državama pre mnogo godina. I u ruci je svetlo baklje. Popeli smo se do te ruke. Tamo je prozor, i tamo gde je to veliko svetlo sijalo, primetio sam tamo dole uz rub je bilo mnogo malih vrabaca, i svi su bili mrtvi, ležali uz rub. I rekao sam vodiču: "Šta su ovi vrapci? Je li ih ubio udarac električne struje?"

Rekao je: "Ne, gospodine, još ih nijednom nismo pokupili ovog jutra." Rekao je: "Sinoć je bila oluja, velika oluja dolazi preko zaliva ovde."

Rekao sam: "Da, gospodine, znam to."

Rekao je: "Mališani su bili zatečeni u oluji." I rekao je: "Kada su ušli u ovo svetlo, pokušali su ugasiti svetlo. Vidite, oni samo lupaju o to staklo i udaraju." I rekao je: "Umesto da koristite svetlo, da idu prema sigurnosti, oni su pokušali ugasiti svetlo."

38 I tada me je uhvatila inspiracije. To je tačno, muškarci i žene koji pokušavaju ugasiti Božije Svetlo samo razbijaju svoju glavu i nisu... Zašto to ne koriste da idu u sigurnost umesto da razbijaju svoju glavu pokušavajući to poreći i kažu: "Dani čudesa su prošli. Nema takve stvari kao što je Božansko isceljenje, staro iskreno spasenje, te stvari." Oni samo udaraju u stub. Dokle god to čine, Božija velika crkva nastavlja dalje i gore baš toliko snažno koliko može.

Ljudi ustaju i tvrde da su ovo i ono, i iznevere, i tako dalje, ali Crkva Božija nastavlja dalje. I Reč Božija nastavlja dalje. Ona je načinjena od prave vrste materijala.

39 Nedavno dole u Australiji, velikoj Australiji, koja je pod britanskom krunom. To je kao Južna Afrika, baš na putu za Australiju. Dole u Sydneyu, tamo je veliki grad koji okružuje zaliv tamo. Brat Beeler bi verovatno znao više o tome nego ja. Ipak, hteli su izgraditi most, luk od severnog Sydneya do južnog Sydneya. Zvali su po celoj zemlji da

I ova žena, jer je to učinila, Bog je dao spomenik svim ljudima koji se okrenu da pogledaju iza nakon što su jednom prihvatili Hrista za svog ličnog Spasitelja, ona se pretvorila u stub soli. I ona stoji tamo do današnjeg dana. Može se videti u poljima, da žena stoji tamo sa okrenutom glavom, gledajući iza. I gleda iza preko svog levog ramena, da pogleda nazad u polja, njeno srce je bilo tamo iza. Ipak je bila prisiljena, kao što je bilo, da to učini. I mnogi ljudi uzimaju Hrista na taj način danas, jer izlaze iz sveta, osećaju da su prisiljeni to da rade. I dalje žele i žude i ne prođe dugo dok se ne vrate. I oni su oni su strašni spomenici Božije milosti, Božije ljubavi koja im je pokazana.

28 Sada, spomenici... Sada, u danima Isusa na zemlji, Jevreji su izgradili hram kao spomenik. I pokazali su Isusu kako je taj hram bio dobro izgrađen. I on je rekao... Potrebno je četrdeset godina da se izgradi hram, oko osamdeset godina sve zajedno. Četrdeset godina su iskopavali kamenja u različitim delovima sveta. Četrdeset godina u njegovoj izgradnji, bez zujanja testere ili zvuka čekića...

Ali znate, čak je Isus rekao: "Nemojte gledati na ovo, jer kažem vam da dolazi vreme kada se neće ovde ostaviti ni kamen na kamenu," ni kamen na kamenu. Upravo pre nego je rekao ove velike reči spomena: "Nebo i zemlja će proći," hramovi će proći, spomenici će proći, "ali Moja reč je večni spomenik."

29 Arka je istrunula godinama ranije, grobovi proroka su propali. I svi različiti spomenici su istrunuli, staro vreme je ispralo kamenja, ali Božija Reč ostaje upravo ista, predivna zauvek i zauvek, baš onoliko živa i sveža večeras vernicima ovoga dana koliko je bila u danima kada je bila izgovorena.

Nije ni čudo da Ilija, ovog jutra u našoj-propovedi koju nam je brat dao, kada su hteli izgraditi veliku školu prorocima za spomen, ali Ilija je izabrao bolju stvar, Božije čudo da podigne palo oruđe i navede ga da pliva na vodi. To je bila Reč Gospodnja. I bolje je onome večeras koji će primiti Reč Gospodnju u svoje srce za spomen, nego onima koji će pokušati podići neki veliki spomenik.

30 Nedavno kada sam čuo...kada sam bio u Italiji, čuo sam o Musoliniju i tom velikom kipu od oko dvanaest metara visokom koji je on izgradio za spomen atletičarima, jer je on bio atletičar. I hteo sam pronaći taj spomenik. I znate, bio je oduvan u prah velikom teškom bombom.

Stajao sam pre oko dve, tri godine na mestu gde su egipatski faraoni podigli velike oltare, i idole i ja... Kažu mi da biste trebali kopati šest metara pod zemlju da biste pronašli čak tlo gde su ti spomenici stajali. Stajao sam gde je Cezar August, gde je Herod i velikani Rima, i otišao sam na ulicu i gde je on inače išao ulicom iz palate i to je otprilike sedam

metara ispod zemlje. Ti spomenici su nestali. Ali ta živa Reč Božija i dalje ostaje baš ista i jednako vredna. To je spomenik.

31 Tako kažem danas, brate, stvari koje činiš, reči koje govoriš, kako se odnosiš prema komšiji i ono što radiš za Hrista biće večni spomen. Možda imaš dobar dom da ostaviš svojoj deci, možda radiš za nekakvu platu da ostaviš svojoj deci. Ali ja bih im radije ostavio Reč Božiju nego išta drugo. Te kuće će nestati. To je savršeno u redu, to je dobro. Nemam ništa protiv toga. Ali nemojte činiti te manje stvari i pustiti velike stvari nerešenim, (Vidite?) jer Reč će-kuća će propasti, i ljudi će propasti sa njom, ali Reč Božija će ih podići u poslednje dane i dati im Večni i Besmrtni Život ponovo.

32 I sada, kako bismo imali ovakav posed, Božiju večnu Reč... Razmišljam o ovoj staroj pesmi koju smo znali pevati ovde godinama ranije.

Vreme je ispunjeno brzom promenom,
Ništa na zemlji neće ostati nepomerenom,
Gradite svoju nadu na večnim stvarima,
Držite se Božije nepromenjive ruke.
Kada naše putovanje završi,
Ako smo Bogu bili verni,
sjajan i raskošan naš dom u Slavi,
Naša uskrsla duša će videti.

Koliko je bolje pogledati u lice zalasku sunca kada vam se vene hlade u vašem telu i vaša deca stoje oko kreveta, znati da imate izgrađen spomen da, "draga, jednog dana tata će te sresti sa druge strane." Radije bih to imao kada doktor kaže: "Billy, ništa više ne može biti učinjeno za tebe." I vidim svoju decu i poljubim ih za rastanak. Kažem: "Ali tata ne umire, on se ide odmoriti, na mesto. Jer ako ovaj zemaljski šator bude razrušen, imam jedan koji već čeka."

Kakav spomen da se govori o njemu. Radije bih to učinio pred licem svoje dece nego da kažem: "Draga, imam milion dolara u toj banki i milion ovde preko u ovoj za tebe." Radije bih ostavio to svedočanstvo.

Na odlascima ostavljamo iza sebe
Otiske stopala u pesku vremena,
Otiske stopala koje će možda drugi
Dok plovi neveselim životom,

Taj napušteni brat u brodolomu,
Videti, te osetiti nadu i hrabrost.

Apsolutno, ostavite ih za uspomenu, vaše svedočanstvo.

33 Kako razmišljam večeras o starom čoveku koji leži preko u svojim poslednjim satima ovog života, nazvao je neki dan i hteo da propovedam na njegovoj sahrani u Paul Raderovom šatoru. To je moj dobar prijatelj F. F. Bosworth, pobožan svetac ide sresti svoga Stvoritelja. I rekao je: "Ovo je najsretnije vreme moga života, brate Branham." Rekao je: "Tako sam sretan što znam da ću Ga sresti, jedva spavam noću."

Čuo sam za gospođu Aimee McPherson, bez da vređam divnu ženu. Video sam obeležja, i ovo i ono. Video sam obeležja Smith Wiggleswortha i doktora Pricea i mnoge od ovih velikih ljudi, ali nikada nisam čuo niti jednu ocenu da je iko rekao za F. F. Boswortha. Bože, neka moj kraj bude takav: spomen milosti Gospoda Isusa Hrista.

34 Razmišljam o E. Howard Cadleu ovde gore nedavno, kada je ležao na podu kao pijanica i-i muve su letele u njegova usta. I njegova se draga stara majka molila dole preko, i verovala i držala se Boga za svog pijanog momka. Tamo, kada je napustio svet, ostavio je svedočanstvo i spomen milosti Svemogućeg Boga koji je dovoljan. Kada je Božija Reč postavljena njemu u molitvi, Bog je dogovoran za to.

35 Bog gradi crkvu kao spomenik, spomenik Njegove žrtve. Hrist nikad nije došao na zemlju da umre uzalud. Njegova smrt neće biti uzalud. Bog može od ovog kamenja podići decu Abrahamu. Ako ljudi neće živeti u tome, neće to uzeti u obzir i shvatiti koliko veliki dar im je Bog dao, Bog je u mogućnosti od kamenja da podigne decu Abrahamovu. Zaista, On će to učiniti.

I kada razmišljam o tome i razmišljam o velikoj ceni koju je On morao platiti. Sada, dobro... Svako sve želi besplatno, želi sve... To je američki način života danas, dobiti sve što možete za ništa. Brate, ništa što je imalo vredno nećeš dobiti za ništa, platiš za ono što dobiješ. To je tačno. Moraš platiti za to i to postane drago. I vaše spasenje postaje drago Bogu. To je koštalo Njegovog jedinorođenog Sina da da Večni Život svakom čoveku i načini ga sretnim večeras i živi za stvari za koje se isplati živeti. Ne da nešto ostavimo svojoj deci, ne može biti ostavljena veća baština od spasenja našeg Gospoda Isusa. Sigurno, to nije.

36 Sada, velika cena je plaćena. Mora doći vreme testiranja. To su vremenom iskušani spomenici. I jedini spomenik koji je ikada bio ispravno testiran je Božija Reč. O, nevernici su je pokušali izbaciti. Učinili su sve što su mogli, ali Ona nikada neće proći. Ona nikad ne može izneveriti.

Abraham, kada je primio taj Božiji spomen: "Imaćeš bebu s tom